

kan komme til en Overenskomst paa dette Punkt.

Med Hensyn til de øvrige faldne Udtalelser skal jeg kun til min ærede Sidemand til Venstre (N. Jensen) gøre en ganske kort Bemærkning. Naar han hovedsagelig antede over de Huseblaa Huer ved Fodfolket, saa er det et System, som findes næsten overalt, at Bentlæder og Hue følges ad. Det har ikke altid været Tilfældet hos os, men det har dog saa godt som altid været Tilfældet. Jeg tror ikke, at man kan sige, at den Huseblaa Hue skulde være mere synlig end den mørkeblaa. Det beror ganske paa Omstændighederne; fortøner den sig mod Luften, er den mindre synlig, men mod den mørke Skov f. Eks. er den mere synlig. Det er imidlertid en Ting, som jeg ikke tror, kan tillægges stor Betydning paa de store Afstande, hvorom der nu bliver Tale. — Jeg vil slutte med indtrængende at anbefale det ærede Udvalgs Flertal at tage Vædringsforslaget under Nr. 148 tilbage eller under fornøjet Overvejelse.

Trier: Det er ogsaa om Vædringsforslaget under Nr. 148, om Oprettelse af et Kurjus i Husflid for det tjenstgørende Mandstabs, jeg gerne vilde sige et Par Ord, uagtet det maatte, efter at flere Talere have talt derom, turde være overflødigt. Det forekommer mig ikke, at det Motiv, i Kraft af hvilket Udvalgets Flertal foreslaar Bevillingen nægtet, holder Stik. Jeg synes, det maatte være en let Sag at vaage over, at denne Opgave bliver gennemført med hele den Frivillighed, hvormed den nødvendigvis maa gennemføres, hvis den overhovedet skal komme til at spille en gavnlig Rolle rundt omkring. Men gennemføres den paa denne Maade, tvivler jeg ikke i mindste Maade paa, at der baade er Trang til en saadan Opgaves Løsning, og at den vil gøre overordentlig stor Gavn. Jeg huster fra min egen Rekruttid, i hvilken Grad Lediggang og Garnisonstjeneste virkede nedbrydende i forskellige Retninger, selvfølgelig navnlig for dem, der kom andet Steds fra og ikke havde noget naturligt Tilhold i den By, hvor de nu som Soldater boede. Jeg vilde den Gang have anset det for en ganske overordentlig Tjeneste, der var vist de mange vildfarende, som ikke vidste, hvor de skulde gøre af sig selv og Tiden, om der havde været tilbudt dem en Lejlighed til at samles i et Slags Hjem, om man vil, i ethvert Fald om en Opgave, der kunde vinde deres Interesse og udfylde deres Tid paa en Maade, som de ikke bag efter skulde fortryde. Men det er kun den ene Side af Sagen; den anden Side af Sagen forekommer

mig at være den rent økonomiske Betragtning, der ogsaa kan gøres gældende overfor dette. Det kan jo ikke nægtes, at Soldaterlivet paa mangfoldige Maader netop økonomisk undergraver manges Tilværelse og river dem ud af de Forhold, under hvilke de hidtil have arbejdet, og vanskeliggør det foreløbig for dem, naar de ere færdige med Soldatertjenesten, paany at komme i Arbejde. Hvis man derfor under selve Uddannelsen til Soldat kunde skaffe dem noget af en økonomisk Kapital, som de førte med sig ud i Livet, ganske vist ikke som den blivende Opgave, hvorigennem de skulle forsynes for Fremtiden, men som en Bihjælp midlertidig, indtil de kunne komme i deres rette Arbejde, saa synes det ogsaa at være noget, der vel maatte kunne sættes Pris paa. Naar der desuden nu er en Bevægelse, der er i Færd med at brede sig baade i Byerne og Landegnene, en Bevægelse til Gunst for Husfliden, for Genoplivelse af meget, som i tidligere Tider har lagt Beslag paa Kræfterne i Hjemmet i de lange ledige Aftener, som efterhaanden er gaaet af Brug, men som der nu igen er vakt Interesse for, og som man søger at drage frem igen, og naar det mangfoldige Steder fra Lyder, at man gennem Husfliden har skaffet sig en Bifortjeneste, der itøtter Familielivet og sikrer den enkelte mere, end han hidtil vilde være sikret, saa vilde det ogsaa betyde noget, om Høren, der har det store unge Mandstabs inde efter en stor Maalestok i den lærdygtige Alder, netop kunde lægge en Grund til en Virksomhed ude i det borgerlige Liv, der vel aldrig vilde komme til at spille en Hovedrolle for den enkelte, men som Bivirksomhed alligevel kunde have en velgørende Indflydelse. Det forekommer mig, at der derved ligesom kunde være noget af en Erstatning for det, som mangfoldige økonomisk set miste i Krigstjenesten. Jeg er ligesom den foregaaende Taler saa heldig at kende en lille Smule til de Personer, der i Djæbliffet ønske at føre denne Sag igennem. Jeg har ogsaa haft Lejlighed til at gøre mig lidt bekendt med de Forudsætninger, under hvilke der arbejdes, den Dygtighed, som de bestemte Mennesker der i dette givne Djæbliff paa forskellig Maade antages at ville være i Stand til at udfolde, og jeg tror, der er al Grund til at mene, at baade i den Interesse, ud fra hvilken der arbejdes, og den grundige Forberedelse og Uddannelse til Lærere i den Retning, de have gennemgaaet, vil der være en Betyngelse for, at Sagen vil gaa sin naturlige og gode Gang, og at det netop er Interesse for Husfliden, for det legemlige Arbejde, der her gør sig gældende, og ikke en eller anden